

slaget for 1895—96; man tænkte derimod at opføre et Beløb paa Finanslovsforlaget for 1896—97. Da nu imidlertid Toget ikke kunde blive fuldt saa langt, som det var beregnet, fordi Midlerne ikke vare tilstrækkelige dertil, fandt man det rigtig, at den Sag ikke kom til at staa hen. Naar et Skib kommer hjem, skulle nemlig Maskinerne tages fra hinanden og efterses o. s. v., og det er da aldrig godt at lade et Par Maanedere gaa hen, før man gør det. Især er det uheldigt, hvis der kommer Frost, men i August i Fjor kunde man virkelig ikke forudse, hvorvidt det senere vilde blive Frost; jeg har blot antydnet, at den muligvis kunde komme. Da der nu hverken er opført noget Beløb paa Finansloven for 1895—96 eller paa Finanslovsforlaget for 1896—97, er der overhovedet ingen Bevilling til denne Oplægning. Selvfølgelig blev der gjort alt muligt for at indskrænke Udgiften; men jeg er bange for, at naar der intet bevilges, kan Beløbet ikke tages af Kontoen. Der vil, som sagt, blive gjort alt muligt for at der bliver en saa lille Overstridelse som mulig. Da hele Udvalget har været enigt, antager jeg ikke, der er synderlig Udset til at det bliver anderledes, end at det bliver nægtet. — Jeg gaar dernæst over til Udgifterne i Anledning af Kielertanalens Maaning. Der er jo det store Flertal i Udvalget enigt med mig i, at det var rigtig at gøre det. Måttet der er et enkelt Medlem, der er af en anden Mening, fastholder jeg bestemt, at det vilde være overordentlig urigtigt at nægte det. Jeg haaber ogsaa, at det vil blive bevilget, da der er saa stort Flertal for det. — Jeg gaar dernæst over til Understøttelsen til Helsingør og Dragør Lodserier. Her er Situationen jo en Del anderledes, idet der er et Flertallet, der foreslaar at formindre Understøttelsen, medens det samme Mindretal (M. Klausen), som jeg omtalte før, foreslaar, at Ministeriets Forslag opretholdes uforandret. Jeg er her ganske enig med det ærede Mindretal, og kan slutte mig til det, han sagde derom, at i Virkeligheden Helsingør og ogsaa Dragør Lodseri — det er kun Helsingør, der er lidt bedre i Aar — ere saa daarligt stillede, at det vil være Synd at foretage disse Reduktioner. Det er jo heller ikke heldigt, at man, naar det nu er lykkedes med megen Anstrengelse for Helsingør Lodseri at faa lidt større Indtægt, saa ikke vil give Lodserne den samme moderate Understøttelse som i Fjor. Jeg tillader mig at opfordre Tinget til i dette Tilfælde at følge Mindretallet. Det er jo forskellige Standpunkter, hvorpaa Mindretallet og jeg staa, og naar vi saaledes mødes her, vil det

maaske overbevise Tinget, at der dog vist ligger noget i, hvad jeg her har forlangt. I Anledning af denne Omtale af Helsingørs Lodseri rettede det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) et Spørgsmaal til mig angaaende den Sag, han omtalte under Finanslovens 1ste Behandling. Han udtalte, at han ikke havde fulgt min Opfordring om at fremsætte bestemte Klagepunkter, saaledes at jeg kunde give Lodsinspektøren Ordre til at anlægge Sag, hvorved Forholdene jo fuldstændig kunde blive oplyste. Da der altsaa ikke er fremkommet bestemte Klagepunkter, saa at jeg ikke kunde anlægge Sag, har jeg indhentet en Erklæring fra den paagældende Lodsinspektør gennem Overlødsen. Lodsinspektøren har afgivet en saadan Erklæring, hvortil Overlødsen har føjet sine Bemærkninger. Jeg skal gerne kort her meddele det væsentlige af, hvad der findes i denne Erklæring. Den første Anke, det ærede Medlem fremsatte under første Behandling, var, at Lods-dampere ikke har været brugt i den Udstrækning til Lodseriet, som den burde. Jeg skal dertil bemærke, at det er ganske sikkert, at den ikke bruges i det Formaal saa meget, som det oprindelig var paatænkt og som den ogsaa i længere Tid blev brugt. Dette er foranlediget ved to Omstændigheder. For det første var det jo et meget lille Tilskud til Driften, som blev givet her fra Statskassen. Det var i alt 5,000 Kr., og heraf gaar omtrent 2,000 Kr. til Assurance, saa der kun var 3,000 Kr. til den egentlige Drift, og, som bekendt, er jo netop Helsingør Lodseri i den uheldige Situation, at det har meget ondt ved selv at afholde betydelige Midler til Driften. Men der er ogsaa en bestemt Grund, som gør, at den benyttes mindre i det Formaal, som den oprindelig var bestemt til, nemlig at Lodserne skulle være der om Bord og benytte den saa meget som muligt. Det, der gjorde, at den blev bevilget, var jo den skarpe Konkurrence, som fandt Sted den Gang mellem Vikens og Helsingørs Lodserier. De have nu sluttet en Overenskomst, hvorved denne Konkurrence er bortfalden, og der er derfor en hel Del mindre Grund til at benytte den. Det er altsaa dette, jeg har at bemærke med Hensyn til, at Dampbaaden er bleven brugt mindre end tidligere til den egentlige Lodsgerning i Nærheden af Helsingør. — Det er dernæst anført af det ærede Medlem, at Fartøjet i overordentlig mange Tilfælde er brugt som Lystfartøj for Lodsinspektøren f. Eks. til Lille Belt og Store Belt, Bramsnæsbygd og til Fiske, hvor det slet intet har at bestille, og tillige til Lyst- og Sagtture i Sundet.